

Voetballende opa (65) nog niet met pensioen

19 december 2002

Paspoort

Naam: Frien Verstraeten, voetballer

Geb. datum: 20 december 1937

Woonplaats: Sleik-Echt

Vereniging: RKKV Slekker Boys te Sleik-Echt

"Opa" nog lang niet versleten

Frien Verstraeten, in zijn jeugd-jaren woonachtig te Hingen, begon zijn officiële voetballoopbaan begin vijftiger jaren van de vorige eeuw als 14 jarige B-jeugdspeler bij V.V. Schilberg.

In die tijd was er voor de jongere leeftijd helemaal geen georganiseerd voetbal en was het vaak, ook voor de opgroeiende jeugd, behelpen met wedstrijdje of toernooien tussen buurten en gehuchten, waarbij een weiland als speelveld al volstond.

Na seizoen 1956-1957 ging V.V. Schilberg ter ziele wegens onteigening van het speelveld, dit voor woningbouw en verkaste Frien met nog een aantal medespelers naar Slekker Boys, een ingeving mede bepaald door een opbloeiende liefde in Sleik-Echt.

Al direct beleefde hij op de Sleik zijn mooiste voetbaljaren, seizoen 1957-1958 bracht een kampioenschap in de 4^e klasse KNVB. Na zes spannende promotiewedstrijden volgde promotie naar de 3^e klasse in welke klasse de Boys zich vijf seizoenen konden handhaven.

Een mooie tijd met wedstrijden tegen gerenommeerde tegenstanders waaraan de derby's tegen Rios en EVV een extra dimensie gaven.

Beroepshalve was Frien allereerst ondergronds mijnwerker op staatsmijn Maurits welk zwaar beroep hij, na een militaire diensttijd, in 1963 verruilde voor het vak groenteman.

Als werknemer bij 'de Wilson' te Schilberg werd de handel aan de man gebracht met de vrachtwagen al ventende langs de huizen, of via de diverse weekmarkten.

In 1965 begon hij als melkventer op de rijdende wagen bij Campina, een mooi beroep dat hem in de loop der jaren en mede door zijn enorme passie voor het voetbal de status gaf van een bekende Echtenaar.

Actie spelen bleef Frien in zijn eerste voetballeven tot bijna aan zijn veertigste levensjaar. Dobst hierna was zijn beroep, op zaterdag kon hij zich niet vrij maken voor het veteranenvoetbal.

Naast het actieve voetbal maakte hij zich verdienstelijk met verschillende taken en functies binnen de vereniging. Allereerst als jeugdtrainer en een periode als voorzitter van het jeugdbestuur.

Vanaf seizoen 1969-1970 had Frien drie jaren het heft in handen als speler/trainer bij Slekker Boys (4^e kl. KNVB), overigens ongediplomeerd en onbezoldigd, nee niet helemaal want op het einde van deze periode waarop hij met trots terugkijkt kreeg hij als attentie van de vereniging een sportfiets aangeboden. Inmiddels beland in seizoen 1973-1974 begon de afbouw van het 1^e naar het 2^e elftal maar niet zonder slag of stoot. De toenmalige

trainer had moeite met zijn leeftijd (36) maar moest passen. Een seizoen later kwam een vracht broodnodige aanvulling voor het eerste elftal zodat Frien zich gewonnen gaf en daadwerkelijk afbouwde. Wat heet, het niveau van het 2^e elftal was indertijd in de 1^e klasse afdeling verrekte hoog voor een bijna veertigjarige.

In de periode 1976-1977 t/m 1979-1980 was Frien voorzitter van Slekker Boys. Hierna viel er sportgebied een gat, een reorganisatie bij zijn werkgever Campina bracht hem in 1980 tot de keuze van een eigen ondernemerschap met de rijdende SRV wagen.

Inmiddels 43 jaar ging hij zich nu beperken tot het geestdriftig supporteren bij trainingen en wedstrijden, waarbij hij zijn inspiratie op de spelers en speelsters trachtte over te brengen waarbij gezegd mag worden dat dit niet altijd volledig lukte. Vaker kon hij bij een senioren-, dames- of jeugdtraining niet nalaten om zelf een balletje te trappen of leiding te geven.

In 1977, op 59-jarige leeftijd kreeg hij hiertoe weer volop de ruimte want op 31 december 1996 reed hij door een vervroegde uittreding zijn laatste ronde als SRV man.

De voetbalschoenen van zijn inmiddels gestopte zoon Jos werden uit het vet gehaald en Frien ging weer volop aan de bak als veteranenspeler en jeugdtrainer/trainer bij een jeugdelijf.

Was er iemand verhinderd als leidinggevende bij jeugd, dames of meisjes, geen probleem, Frien stond paraat alsof hij alle gemiste speelvreugde wilde inhalen. Ook kon men altijd rekenen op zijn helpende hand voorzover die nodig is voor werkzaamheden of activiteiten.

Na zijn herstart liet hij zich eens ontvallen: "als ik moest kiezen voor een miljoen, toen nog in guldens, of voetballen/sporten tot mijn zeventigste, koos ik voor het laatste."

In de winterperiode wordt uitgeweken naar de zaal, voor training en onderlinge partijtjes.

Blessures en omspelande onwillige spieren, zeer herkenbaar aan de leeftijd, probeert hij zoveel mogelijk te verdoezelen maar het telkens weer opraken van de voorraad ijszakjes in de diepvries zijn voor echtgenote Bep veelzeggend, zij heeft er vrede mee.

Naast echtgenoot is Frien vader van twee kinderen, voorzover je het bij een melkboer kunt weten en opa van twee kleinkinderen.

Naast zijn alleszeggende hobby het voetbal wandelt en fietst hij graag en speelt hij koersbal bij de bejaarden waarmee hij ook maandelijks de oud papier ophaalronde maakt.

Frien's doelstelling: "voetballen tot mijn zeventigste" is nog een eind weg, maar het bereiken van deze 65-jarige pensioengerechtigde leeftijd is al een mijlpaal die voor zijn medesportvrienden en jeugdspelertjes aanleiding geeft om Opa in het zonnetje te zetten.

Good luck mate

Tekst aangeleverd door Broer Jennissen